

Nahát, ezek a mai fiatalok!

Legyintgetünk...

Pedig ezek a fiatalok, sőt ez a fiatal...

Szorgalmas.

Udvarias.

Felkészült.

Nagy munkabírási.

Érdeklődő.

Tanult.

Szerény.

Ambíciózus.

Hiteles.

Szorgalmas.

Barátságos.

Türelmes.

Mosolygós.

Kapcsolatépítő.

Informált.

Hozzáértő.

De ami a legfontosabb: T-E-H-E-T-S-É-G-E-S!

És ami ugyanilyen fontos: jól ír.

És ami szintén fontos: jókat ír.

És mielőtt elfelejtem, mert ez is fontos: témaérzékeny.

És még valami: szereti azt, amit csinál.

Szándékosan nem írom azt, hogy szereti a munkáját, mert számára az újságírás – lehet bármennyire is pihés állú, „ezek-a-mai-fiatalok”-skatulyába zárt ifjú – ugyanolyan mindenekfeletti életforma, mint a legendás elődöké, és azoké a kollégáké, akik a lapkészítés minden rutinjával felvértezve vezetgetik egyre előrébb a nem kevés kreativitást, műveltséget és persze teljes szívet és még nagyobb lelket igénylő pályán.

Dolgozhatna nyelvtanárként, hiszen egyetemi diplomája van arról, hogy a legmagasabb szinten beszél angolul, s talán jobban, az idejével szabadabban gazdálkodhatva élhetné a hétköznapjait, ha tolmácsolással, fordítással keresné az albérletre és persze a bulizásra valót, de ő inkább a küzdelmesebb oldalát választotta már egész fiatalon az életnek, hiszen még gimnazistaként sordíjasként kezdte a Nemzeti Sportnál. Az NB III-as, NB II-es futballmeccsek, jégkorong- és vízilabda-bajnokok tíz-húsz soros tudósításaival, pár száz forintokból összegyűjtött zsebpénzpótló honoráriumokkal lépett egyre feljebb a számlétron: külsős tudósító, belsős tudósító, gyakornok, pályakezdő, s a sok-sok év tanulóidő eltelte után NS-újságíró, a labdarúgórovatánál.

Nagy lépcsőfokokat küzdött le, de kitartó volt, és biztos vagyok benne, hogy most számára is hatalmas boldogságot jelent mindez, mert csakis ezzel a pályáívvvel lehet olyan öröksége is ezentúl, ami rajta kívül csak nagyon keveseknek.

A nagy előd, a Nemzeti Sport labdarúgórovatának hajdani legendájáról, Németh Gyuláról elnevezett díj birtokosa lesz.

Ha Gyula bácsi köztünk lenne, akkor azt tenné – és ezt hiteles tanúként mondhatom, hiszen hála az égnek, személyesen is ismerhettem és dolgozhattam is vele –, ami tőle a legnagyobb dicséret volt a hajdani Népsport szerkesztőségében: megállítaná, finoman megpofozgatná az arcát, a szemébe nézne, és annyit mondana: Kicsi, megérdemelted!

Gyula bának igaza van: kitüntettünk az a fiatal, aki megérdemeli!

A Magyar Sportújságírók Szövetségének ideai Németh Gyula-díjasa: **Babják Bence**.

Írta és felolvasta: **Vincze András**, a Nemzeti Sport rovatvezetője